

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ПОЛІСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Факультет права, публічного управління та
національної безпеки

Кафедра психології

Кваліфікаційна робота

На правах рукопису

Пашківська Ніна Андріївна

УДК 159.922.8:378

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА
ПСИХОЛОГІЧНА ПІДТРИМКА ЖІНОК, ЩО ВТРАТИЛИ РОБОТУ

053 «Психологія»
ОПП «Практична психологія»

Подається на здобуття освітнього ступеня магістра
кваліфікаційна робота містить результати власних досліджень. Використання
ідей, результатів і текстів інших авторів мають посилання на відповідне
джерело.

_____ Н. А. Пашківська

Керівник роботи:
доктор наук з державного управління,
доцент
Загурська-Антонюк Вікторія Францівна

Житомир – 2025

Висновок кафедри психології

за результатами попереднього захисту: _____

Протокол засідання кафедри психології

№__ від «__» _____ 2025 року.

Завідувач кафедри _____

(науковий ступінь, вчене звання)_____
(підпис)_____
(науковий ступінь, вчене звання)**Результати захисту магістерської роботи**

Здобувач вищої освіти Пашківська Ніна Андріївна захистила

кваліфікаційну роботу з оцінкою:

сума балів за 100-бальною шкалою _____

за шкалою ECTS _____

за національною шкалою _____

Секретар ЕК

АНОТАЦІЯ

Пашківська Н. А. Психологічна підтримка жінок, що втратили роботу. – Кваліфікаційна робота на правах рукопису.

Кваліфікаційна робота на здобуття освітнього ступеня магістра за спеціальністю 053 – Психологія. – Поліський національний університет, Житомир, 2025.

Магістерська робота присвячена розробці та доведенню ефективності програми психологічної підтримки жінок, які переживають кризу втрати роботи, з метою підвищення їхньої психологічної безпеки (ПБ) та життєстійкості.

У Розділі 1 проаналізовано теоретичні засади ПБ, феномен кризи безробіття та роль життєстійкості й адаптивних копінг-стратегій у подоланні професійної дезадаптації.

Розділ 2 описує емпіричне дослідження, яке виявило суттєво нижчий рівень ПБ та домінування дезадаптивних копінг-стратегій у групі жінок, які втратили роботу (порівняно з працюючими).

Розділ 3 містить розробку та оцінку Програми психологічної підтримки. Програма була спрямована на корекцію когнітивних установок, посилення внутрішнього локусу контролю, розвиток проблемно-фокусованого копінгу та відновлення відчуття Автономії й Компетентності. Статистично підтверджено значуще підвищення життєстійкості та психологічної безпеки в експериментальній групі після інтервенції.

Робота має практичне значення для психологів та фахівців із соціально-психологічної реабілітації осіб у кризових ситуаціях.

Ключові слова: психологічна безпека, життєстійкість, копінг-стратегії, криза безробіття, гендерні особливості, програма підтримки, професійна дезадаптація.

ANNOTATION

Pashkivska N. A. Psychological support for unemployed women. – Manuscript Qualification Work.

Qualification Work for the Master's Degree in Specialty 053 – Psychology. – Polissya National University, Zhytomyr, 2025.

The master's thesis is devoted to the study of children's perceptions of war, including their experiences, awareness of events, and the impact of military conflict situations on mental development.

The first chapter highlights important aspects such as stereotyping, perception of The Master's thesis is devoted to the development and demonstration of the effectiveness of a psychological support program for women experiencing the crisis of job loss, aimed at enhancing their psychological safety (PS) and hardiness.

Chapter 1 analyzes the theoretical foundations of PS, the phenomenon of unemployment crisis, and the role of hardiness and adaptive coping strategies in overcoming professional maladaptation.

Chapter 2 describes the empirical study which revealed a significantly lower level of PS and the dominance of maladaptive coping strategies in the group of unemployed women (compared to working women).

Chapter 3 presents the development and evaluation of the Psychological Support Program. The program focused on correcting cognitive distortions, strengthening the internal locus of control, developing problem-focused coping skills, and restoring the sense of Autonomy and Competence. A statistically significant increase in hardiness and psychological safety was confirmed in the experimental group after the intervention.

The work has practical significance for psychologists and specialists in the socio-psychological rehabilitation of individuals in crisis situations.

Key words: psychological safety, hardiness, coping strategies, unemployment crisis, gender characteristics, support program, professional maladaptation.

ЗМІСТ

ВСТУП	6
РОЗДІЛ 1	10
ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ПСИХОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ТА ПІДТРИМКИ ЖІНОК В УМОВАХ ВТРАТИ РОБОТИ.....	10
1.1 Безробіття як соціально-психологічний феномен та кризова ситуація: теоретичний аналіз.....	10
1.2 Феномен психологічної безпеки особистості в контексті соціальної дезадаптації.....	12
1.3. Теоретичні моделі та принципи надання психологічної підтримки в кризових умовах.....	15
1.4. Теоретична модель психологічної підтримки жінок, що втратили роботу	18
Висновки до розділу 1	19
РОЗДІЛ 2	21
МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ ТА ЕМПІРИЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ПСИХОЛОГІЧНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ ЖІНОК, ЩО ВТРАТИЛИ РОБОТУ	21
2.1. Методологія та організація дослідження.....	21
2.2. Обґрунтування та опис психодіагностичних методик.....	24
2.3. Результати порівняльного аналізу психологічних особливостей жінок, що втратили роботу	28
2.4. Кореляційний аналіз взаємозв'язків між психологічною безпекою та адаптаційними ресурсами	31
Висновки до розділу 2	32
РОЗДІЛ 3	33
ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ПРОГРАМИ ПСИХОЛОГІЧНОЇ ПІДТРИМКИ.....	33
3.1. Обґрунтування та змістове наповнення Програми психологічної підтримки	33
3.2 Аналіз динаміки показників психологічної безпеки в експериментальній групі.....	39
3.3. Аналіз динаміки адаптаційних ресурсів та копінг-стратегій	41
3.4. Порівняльний аналіз результатів ЕГ та КГ на етапі Пост-тесту.....	44
Висновки до розділу 3	47
ВИСНОВКИ.....	48
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	51
ДОДАТКИ.....	Помилка! Закладку не визначено.

ВСТУП

Актуальність дослідження. Сьогодні українське суспільство перебуває в стані глибокої соціальної та економічної кризи, спровокованої повномасштабною війною. Цей період характеризується підвищеним рівнем стресу та кардинальними змінами у сфері трудових відносин. Втрата роботи в таких умовах є потужною травмуючою подією, що веде до дезадаптації, зниження самооцінки та відчуття контролю над власним життям.

Особлива увага має бути приділена жінкам, для яких безробіття часто супроводжується не лише фінансовими труднощами, але й кризою професійної та соціальної ідентичності. Як наслідок, актуальний стиль життя – це постійна емоційна напруга та відсутність впевненості в майбутньому, що негативно позначається на їхній психологічній безпеці.

У сучасній науковій літературі під явищем безробіття розуміють не лише економічний, а й значний психологічний феномен, що має деструктивні наслідки для особистості. Деструктивні психічні стани, пов'язані з втратою роботи, ставали предметом дослідження зарубіжних (К. Маршалл, С. Джахода, К. Бругам) та вітчизняних психологів (Т. М. Титаренко, С. Д. Максименко, П. О. Головненко). Зокрема, здійснено теоретичний аналіз станів безробіття, тривоги та дезадаптації. Проте, досліджень щодо розробки та емпіричної апробації цілісної, науково обґрунтованої програми психологічної підтримки, спрямованої на відновлення психологічної безпеки жінок, що втратили роботу, все ще недостатньо. Саме тому нами була обрана тема «Психологічна підтримка жінок, що втратили роботу».

Об'єкт – процес психологічної підтримки жінок в умовах соціально-економічної дезадаптації.

Предмет – психологічні особливості та ефективність програми психологічної підтримки жінок, що втратили роботу

Мета дослідження: теоретично обґрунтувати, розробити та емпірично апробувати програму психологічної підтримки жінок, що втратили роботу, та довести її ефективність у підвищенні рівня їхньої психологічної безпеки.

Завдання дослідження:

1 Здійснити теоретичний аналіз наукових підходів до вивчення феноменів безробіття, психологічної безпеки та моделей психологічної допомоги в кризових ситуаціях.

2 Емпірично дослідити психологічні особливості (рівень психологічної безпеки, адаптаційні ресурси) жінок, що втратили роботу, та порівняти їх із працюючою вибіркою.

3 Побудувати теоретичну модель психологічної підтримки та на її основі розробити програму психологічної підтримки жінок, що втратили роботу.

4 Експериментально перевірити ефективність розробленої програми психологічної підтримки за критеріями позитивної динаміки показників психологічної безпеки.

Гіпотеза дослідження:

1. Існують достовірні відмінності у показниках психологічної безпеки та адаптаційних ресурсів між працюючими жінками та жінками, що втратили роботу.

2. За допомогою системи заходів, які включають роботу з когнітивними установками, емоційною регуляцією та ресурсами особистості, можливо достовірно підвищити рівень психологічної безпеки та соціальної адаптації жінок, що втратили роботу.

Теоретико-методологічна база дослідження полягає у застосуванні та дотриманні основних принципів психологічної науки, а саме: системності, історичного розвитку, детермінізму, а також спирається на концепції психологічної безпеки особистості (І. А. Баєва, М. С. Корольчук), теорії кризи та кризових станів (К. Рубінштейн, Т. М. Титаренко), ресурсно-орієнтований підхід.

Методи та організація дослідження:

Були застосовані такі методи теоретичного дослідження: аналіз, синтез, порівняння, узагальнення, систематизація теоретичного матеріалу із

заявленої проблеми. Емпіричні методи: психодіагностичне тестування (наприклад, Методика діагностики психологічної безпеки, опитувальники життєстійкості та адаптації) та формувальний експеримент. Статистичні методи: методи описової статистики, t-критерій Стюдента для порівняння незалежних та залежних вибірок, кореляційний аналіз.

Наукова новизна та теоретичне значення дослідження полягає у розробленій та експериментально апробованій програмі психологічної підтримки для цільової групи жінок, що втратили роботу; уточненні психологічних механізмів впливу втрати роботи на рівень психологічної безпеки жінки в умовах соціальної кризи; набутті подальшого розвитку ідеї використання ресурсно-орієнтованого підходу в практиці подолання психологічних наслідків безробіття.

Практична значущість дослідження полягає в тому, що результати роботи та розроблена програма можуть бути використані: в освітньому процесі в межах практичної роботи психолога з кризовими станами; практичними психологами центрів зайнятості та соціальних служб для надання цільової допомоги жінкам, що втратили роботу; в роботі волонтерських та громадських організацій.

Апробація результатів дослідження

- Тези виступу на 4 Міжнародній науково-практичній конференції «Science and information technologies in the modern world», 24–26 грудня 2025 р. у м. Афіни, Греція, на тему: «Безробіття як соціально-психологічний феномен та кризова ситуація: теоретичний аналіз».

- Тези виступу на XVII Міжнародній науково-практичній конференції «Digital technologies in science: from creation to operation», 22-24 грудня 2025 р. у м. Ліон, Франція, на тему: «Теоретична модель психологічної підтримки жінок, що втратили роботу».

- Тези виступу на X Міжнародній науковій конференції «Традиційні та інноваційні підходи до наукових досліджень», 26 грудня 2025 р. у м. Луцьк,

Україна, на тему: «Методичні засади та емпіричне дослідження психологічних особливостей жінок, що втратили роботу».

Структура та обсяг кваліфікаційної роботи. кваліфікаційна робота складається зі вступу, трьох розділів, висновків до розділів, загальних висновків, списку використаних джерел (54 найменування) та додатків. Загальний обсяг кваліфікаційної роботи – 55 сторінок, основний обсяг – 50 сторінок. Робота містить 2 рисунки, 13 таблиці, 5 додатків.

РОЗДІЛ 1

ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ПСИХОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ТА ПІДТРИМКИ ЖІНОК В УМОВАХ ВТРАТИ РОБОТИ

1.1 Безробіття як соціально-психологічний феномен та кризова ситуація: теоретичний аналіз

Категорія «безробіття» історично формувалася в руслі економічних наук, визначаючись як перевищення пропозиції робочої сили над попитом. Проте, починаючи з середини XX століття, під впливом соціологічних та психологічних шкіл, відбулася зміна парадигми: безробіття почали розглядати як комплексний соціально-психологічний феномен, що має глибокі деструктивні наслідки для особистості.

Класичні праці соціологів та психологів (зокрема, дослідження М. Ягоди (M. Jahoda)) довели, що оплачувана праця виконує не лише явні функції (забезпечення доходу), але й низку латентних (прихованих) функцій, життєво важливих для психічного благополуччя:

- Структурування часу – надає відчуття ритму та цілеспрямованості.
- Соціальний контакт – забезпечує взаємодію поза сімейним колом.
- Колективна мета – формує відчуття приналежності та спільності.
- Соціальний статус – надає особистості відчуття цінності та суспільного

визнання.

Втрата роботи призводить до депривації цих латентних функцій, що, за висновками вітчизняних дослідників (С. Д. Максименко, П. О. Головненко), провокує розвиток відчуття аномії, втрату часової перспективи та, найголовніше, руйнування цілісності соціальної ідентичності. Таким чином, безробіття переходить з площини економіки у сферу психології кризових станів.

У руслі психології кризових станів (Т. М. Титаренко), втрата роботи кваліфікується як гостра життєва криза, що вимагає негайної та потужної адаптаційної реакції. Це не одномоментний стрес, а хронічний процес

дезадаптації, що має стадійний характер. Типологія переживання безробіття охоплює:

- Фаза шоку та заперечення (перші тижні): характеризується невірою у ситуацію, надією на швидке вирішення.
- Фаза оптимізму та активного пошуку: висока мотивація, що згасає через відсутність результатів.
- Фаза стагнації та песимізму: настання фрустрації, падіння самооцінки, відчуття безпорадності.
- Фаза апатії та остаточної дезадаптації: виникнення стійких психічних порушень (тривога, депресія) та прийняття ролі безробітного.

Логічним переходом до нашого дослідження є встановлення того факту, що тривале перебування у третій та четвертій фазах кризового переживання є прямою загрозою для психологічної безпеки особистості. Стійке зниження зовнішнього контролю, втрата професійної компетентності та соціальної значущості – це психологічні чинники, які підривають базове відчуття захищеності особистості.

Хоча безробіття є стресом для обох статей, гендерна психологія (К. Бругам, К. Маршалл) акцентує увагу на специфічних відмінностях. Для значної частини жінок, особливо в українському соціокультурному просторі, трудова діяльність має подвійну функцію: економічну та самореалізаційну – через професійну роль жінка утверджує свою самоцінність поза роллю матері чи дружини. Втрата роботи жінкою в умовах війни та економічної нестабільності створює потужний ціннісно-рольовий конфлікт.

Аналіз наукових праць, присвячених гендерним аспектам безробіття (С. Д. Максименко, І. М. Нагорна, К. Маршалл), свідчить про необхідність виокремлення жінок як особливої групи ризику. Специфіка переживання втрати роботи жінками зумовлена низкою соціокультурних та психологічних факторів:

- 1) Конфлікт ідентичностей – у сучасному суспільстві жінка часто поєднує професійну роль із традиційною сімейною. Втрата роботи може

сприйматися не лише як економічна невдача, а як провал у сфері професійної самореалізації, що актуалізує почуття провини або відчуття "неповноцінності" поза домашніми обов'язками.

2) Соціальна девальвація – низький соціальний статус безробітного, особливо у воєнний чи післявоєнний період, має посилений вплив на жіночу самооцінку, яка більш чутлива до зовнішньої оцінки та соціального схвалення.

3) Обмеження копінг-стратегій – жінки частіше схильні до інтерналізації проблеми (самозвинувачення) або використання емоційно-фокусованих копінг-стратегій, що, за висновками Л. А. Китаєва-Смика, можуть бути менш ефективними для вирішення проблеми, ніж стратегії, сфокусовані на дії (притаманні чоловікам).

Отже, теоретичний аналіз доводить, що безробіття у жінок є кризовою ситуацією, що специфічно порушує їхню ідентичність та відчуття контролю. Цей деструктивний вплив безпосередньо відбивається на психологічній безпеці – інтегральній характеристиці стійкості особистості. Саме тому подальше дослідження має бути зосереджене на детальному аналізі цього ключового показника.

1.2 Феномен психологічної безпеки особистості в контексті соціальної дезадаптації

Поняття психологічної безпеки набуло особливої актуальності в умовах сучасних соціальних і військових криз, перейшовши з галузі екологічної та організаційної психології в площину вивчення особистісного благополуччя.

Психологічна безпека визначається як стан збереженості внутрішнього світу особистості від деструктивних зовнішніх та внутрішніх впливів. Це не лише відсутність загрози, а й активна здатність особистості зберігати свою стійкість та цілісність у несприятливих умовах.

І. А. Баєва визначає психологічну безпеку як «забезпеченість базової потреби особистості у захисті від загрозливих впливів, які відчуються як такі, що порушують її самосвідомість і життєдіяльність». Для нашого

дослідження це означає, що втрата роботи є тією зовнішньою загрозою, яка порушує відчуття самосвідомості та життєдіяльності.

М. С. Корольчук розглядає психологічну безпеку як системну властивість особистості, що забезпечує її здатність до ефективної взаємодії із середовищем.

Для емпіричного дослідження та розробки програми підтримки критично важливим є розуміння структури психологічної безпеки. Виходячи з аналізу ключових методик (зокрема, адаптованої методики К. Ріфф), можна виділити такі основні компоненти:

Таблиця 1.1. Структурні компоненти психологічної безпеки

Компонент	Зміст (що втрачається при безробітті)	Релевантність для дослідження
Автономія	Відчуття незалежності, самостійності у прийнятті рішень та здатність чинити опір соціальному тиску.	Безробіття викликає фінансову залежність, знижуючи відчуття контролю над власним життям.
Компетентність	Відчуття ефективності, майстерності та здатності успішно керувати зовнішнім середовищем.	Втрата професійної ролі призводить до сумнівів у власній професійній цінності та здатності до адаптації.
Мета в житті	Наявність цілей, сенсу та спрямованості у житті.	Втрата структури, наданої роботою, дезорієнтує і руйнує життєву перспективу.
Позитивні відносини	Якість міжособистісних зв'язків та здатність до близькості.	Ресурс, який може компенсувати втрату професійної безпеки, що підтверджено Вашими курсовими даними.

Джерело: власні дослідження

Психологічна безпека є нерозривно пов'язаною із загальною життєстійкістю (hardiness, за С. Кобейсою) та адаптаційними ресурсами. Життєстійкість є інтегрованою характеристикою, що включає залученість, контроль і прийняття ризику.

Саме психологічна безпека виступає базисною передумовою для активації цих ресурсів:

1) Особистість, яка відчуває психологічну безпеку, здатна сприймати кризову ситуацію (безробіття) не як тотальну загрозу, а як виклик, що вимагає включення контролю та залученості.

2) Коли ПБ порушена, захисні механізми стають дезадаптивними (наприклад, заперечення, вивчена безпорадність), що унеможливлює ефективний пошук нових рішень.

Адаптаційні ресурси (копінг-стратегії) є прямим проявом рівня психологічної безпеки. Низька психологічна безпека корелює з використанням емоційно-фокусованих стратегій (уникнення, самозвинувачення), тоді як висока – дозволяє особистості використовувати проблемно-фокусовані стратегії (планування, активний пошук), які є найбільш ефективними для виходу зі стану безробіття. Отже, підвищення психологічної безпеки є стратегічною метою для активації адаптаційних ресурсів.

В умовах соціально-економічної дезадаптації, психологічна безпека виконує функцію індикатора та регулятора. Зокрема, низький рівень психологічної безпеки у жінок, що втратили роботу, свідчить про глибоке порушення їхньої соціально-психологічної адаптації. Це проявляється у тому, що зниження психологічної безпеки призводить до відмови від соціальних контактів, пов'язаних із професійною сферою; зростання тривожності та депресії є прямим наслідком її порушення. Відновлення психологічної безпеки є кінцевою метою програми підтримки. Зокрема, відновлення відчуття автономії та компетентності є критичним для: повернення до активного пошуку роботи (показник адаптації); переосмислення професійної ідентичності та готовності до перекваліфікації; збереження якості сімейних та соціальних відносин.

Таким чином, у нашому дослідженні, психологічна безпека виступає як інтегративний критерій – це та змінна, яка найбільш повно відображає ступінь соціально-психологічної дезадаптації, спричиненої безробіттям, і саме її позитивна динаміка буде доводити ефективність розробленої програми психологічної підтримки.

1.3. Теоретичні моделі та принципи надання психологічної підтримки в кризових умовах

Виходячи з того, що безробіття кваліфіковано як гостра життєва криза та джерело зниження психологічної безпеки, психологічна допомога має спиратися на найбільш ефективні моделі роботи з кризовими станами.

Кризове консультування (К. С. Годфруа, Т. М. Титаренко). Цей підхід є фундаментальним для роботи з кризою безробіття. Його основна мета – оперативне відновлення функціонування особистості після травматичної події, повернення їй відчуття контролю та безпеки. Кризове консультування орієнтоване на короткострокову допомогу, спрямовану на стабілізацію емоційного стану, нормалізацію реакцій та відновлення здатності до прийняття рішень.

Когнітивно-поведінковий підхід (А. Бек, А. Елліс). Враховуючи, що втрата роботи часто супроводжується дезадаптивними когнітивними установками (самозвинувачення, катастрофізація, вивчена безпорадність), цей підхід необхідний для когнітивної перебудови. Він дозволяє змінити ірраціональні думки, які руйнують самооцінку та перешкоджають активному пошуку.

Ресурсно-орієнтований підхід (Р. Лазарус, Т. Антоновський). На відміну від проблемно-орієнтованих моделей, цей підхід фокусується не на недоліках чи травмі, а на наявних силах, здібностях та соціальній підтримці клієнта. Його використання є стратегічно важливим для нашого дослідження, оскільки він прямо спрямований на відновлення адаптаційних ресурсів. Він передбачає мобілізацію внутрішніх (життєстійкість, самооцінка) та зовнішніх (соціальне коло) ресурсів, що є синонімом підвищення психологічної безпеки.

Отже, наша програма має поєднувати елементи кризового консультування (для стабілізації), когнітивно-поведінкового (для корекції установок) та ресурсно-орієнтованого (для відновлення психологічної безпеки).

Ефективна програма підтримки жінок, що втратили роботу, має ґрунтуватися на принципах, які безпосередньо корелюють із дефіцитними компонентами психологічної безпеки (автономія та компетентність).

Таблиця 1.2. Теоретичне обґрунтування принципів програми психологічної підтримки та їх зв'язок із цільовими компонентами психологічної безпеки

Принцип	Наукове обґрунтування	Зв'язок із ПБ (Ціль)
Принцип системності та послідовності	Спирається на фазовість кризового процесу (Т. Титаренко). Програма повинна мати чітку структуру, де кожен етап вирішує завдання певної фази кризи.	Стабілізація. Забезпечує прогнозованість і повертає відчуття Контролю над процесом.
Принцип ресурсності	Базується на теорії копіngu (Р. Лазарус) та концепції життєстійкості (С. Кобейса). Необхідно ідентифікувати та посилювати внутрішні (навички, цінності) та зовнішні (соціальне коло) ресурси.	Відновлення. Прямо впливає на відчуття Компетентності та Позитивних відносин .
Принцип когнітивної перебудови	Базується на засадах Когнітивної терапії (А. Бек). Передбачає роботу з дисфункціональними переконаннями та ірраціональними установками, що блокують активну поведінку.	Активізація. Зміна негативних установок відновлює Автономію (здатність діяти незалежно) та Мета в житті .
Принцип активності та відповідальності	Спирається на теорію соціального навчання (А. Бандура) та розвиток самоефективності (self-efficacy). Жінка має перейти з позиції жертви кризи до позиції активного суб'єкта змін.	Зміцнення. Формує стійку Компетентність та внутрішній Локус контролю (складові Автономії).

Джерело: власні дослідження

Саме тому експериментальна програма має задовольняти наступним принципам:

Принцип системності та послідовності – програма має бути структурована у фази, що відповідають стадіям кризи безробіття: стабілізація емоцій, переосмислення ситуації, планування майбутнього.

Принцип ресурсності – основою підтримки є пошук, усвідомлення та посилення внутрішніх ресурсів жінки (навички, цінності, успішний досвід) та зовнішніх (сім'я, соціальні мережі). Це прямо впливає на відновлення відчуття Компетентності.

Принцип когнітивної перебудови – згідно з гіпотезою дослідження, робота з когнітивними установками є необхідною. Програма має включати техніки, спрямовані на виявлення та заміну деструктивних ірраціональних переконань (наприклад, "Я нікому не потрібна, бо втратила роботу") на адаптивні ("Мій досвід цінний, я здатна контролювати своє майбутнє"). Це є механізмом відновлення Автономії та Мети в житті.

Принцип активності та відповідальності – на відміну від пасивного "прийняття співчуття", програма має стимулювати жінку до активного планування та прийняття відповідальності за процес відновлення, що є основою для формування стійкої життєстійкості.

Для того, щоб програма підтримки була визнана науково та практично значущою, її ефективність має відповідати низці чітких критеріїв. В контексті нашого дослідження, де метою є підвищення психологічної безпеки, вимоги до ефективності можна сформулювати так:

1) *Критерій динаміки психологічної безпеки (Головний критерій)* – це статистично достовірне зростання інтегрального рівня психологічної безпеки у експериментальній групі після втручання.

Критерій цільової корекції (Спеціалізований критерій) – обов'язкове значуще зростання показників тих компонентів, які були найбільш знижені (Автономія, Компетентність).

Критерій соціальної адаптації (Додатковий критерій) – позитивна динаміка повинна супроводжуватися підвищенням рівня загальної адаптації та життєстійкості (як допоміжні, але важливі показники).

Критерій стабільності (Прогностичний критерій) – довгострокова ефективність вимагає, щоб позитивні зміни зберігалися через певний час (зазвичай, 1-3 місяці після завершення програми), що може бути перевірено за допомогою відтермінованого зрізу.

Проведений теоретичний аналіз доводить, що ефективна психологічна підтримка жінок, які втратили роботу, можлива лише за умови використання інтегративної програми, яка поєднує методи кризового консультування,

когнітивно-поведінкового та ресурсно-орієнтованого підходів. Принципова відмінність запропонованої програми полягає у її цільовій спрямованості на відновлення психологічної безпеки, зокрема таких її критичних компонентів, як автономія та компетентність, що є прямим шляхом до підвищення соціально-психологічної адаптації жінок у кризових умовах. Таким чином, теоретична база для експериментального дослідження повністю сформована.

1.4. Теоретична модель психологічної підтримки жінок, що втратили роботу

Теоретична модель є графічним та логічним узагальненням наукових положень, викладених у попередніх підрозділах, і слугує основою для побудови та емпіричної апробації експериментальної програми. Вона відображає послідовність взаємозв'язків між кризовим фактором, його деструктивними наслідками та механізмами психологічного втручання, спрямованого на досягнення мети дослідження.

Сконструйована модель базується на інтеграції кризової психології (визнання безробіття як кризового чинника), теорії психологічної безпеки (визначення цільової змінної) та ресурсно-орієнтованого підходу (вибір механізму втручання).

Логічні блоки моделі:

Блок вхідного фактора (криза та наслідки) – початковою точкою є втрата роботи внаслідок соціально-економічної кризи. Це призводить до стану соціально-психологічної дезадаптації та, як наслідок, до критичного зниження психологічної безпеки. На цьому етапі фіксується дефіцит ключових компонентів психологічної безпеки: автономії (втрата контролю) та компетентності (втрата професійної цінності).

Блок втручання (програма) – є розробка інтегрованої програми психологічної підтримки. Дія програми забезпечується системою принципів: системності, ресурсності, когнітивної перебудови та активності.

Блок механізмів та цілей – основна дія програми спрямована на: корекцію дезадаптивних когнітивних установок (подолання вивченої безпорадності); мобілізацію внутрішніх та зовнішніх адаптаційних ресурсів (підвищення життєстійкості).

Блок результату (вихід) – кінцевою точкою моделі є позитивна динаміка психологічної безпеки, що проявляється у: відновленні автономії та компетентності; підвищенні життєстійкості та соціально-психологічної адаптації; успішному поверненні до активної соціальної діяльності.

Рис. 1.1. Теоретична модель процесу психологічної підтримки жінок, що втратили роботу, спрямованої на відновлення психологічної безпеки

Таким чином, теоретична модель наочно демонструє, що програма психологічної підтримки, інтегруючи кризове консультування, когнітивно-поведінкову терапію та ресурсно-орієнтований підхід, є науково обґрунтованим і цілеспрямованим інструментом для відновлення психологічної безпеки жінок, що втратили роботу.

Висновки до розділу 1

Проведений теоретико-методологічний аналіз розкрив сутність, структуру та механізми взаємозв'язку ключових понять дослідження, тим самим забезпечивши наукове підґрунтя для емпіричної частини роботи. Встановлено, що безробіття є не лише економічним, а й багатофазним соціально-психологічним кризовим феноменом, що викликає стійку

дезадаптацію, особливо у жінок. Гендерна специфіка переживання кризи обумовлена порушенням професійної та соціальної ідентичності.

Обґрунтовано вибір психологічної безпеки як ключового інтегративного критерію: її зниження є індикатором дезадаптації, а відновлення – мірилом ефективності програми. Теоретичний аналіз вказує, що найбільш порушеними компонентами психологічної безпеки у ситуації втрати роботи є автономія та компетентність.

Визначено, що ефективна психологічна підтримка має бути інтегративною, поєднуючи принципи кризового консультування, когнітивної перебудови та ресурсно-орієнтованого підходу. Ці принципи безпосередньо спрямовані на відновлення автономії (через зміну когнітивних установок) та компетентності (через мобілізацію ресурсів).

Створено теоретичну модель, яка візуально та логічно об'єднує кризовий фактор, дефіцитні компоненти психологічної безпеки та цільові механізми корекції.

РОЗДІЛ 2

МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ ТА ЕМПІРИЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ПСИХОЛОГІЧНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ ЖІНОК, ЩО ВТРАТИЛИ РОБОТУ

2.1. Методологія та організація дослідження

Дослідження базується на комплексному підході, що об'єднує якісні та кількісні методи, забезпечуючи як статистичну достовірність отриманих даних, так і глибинне розуміння психологічних особливостей досліджуваної вибірки.

Кількісні методи використовувалися для верифікації гіпотез та встановлення статистично достовірних відмінностей і взаємозв'язків. Це включає застосування стандартизованих психодіагностичних методик (опитувальників) та методів математико-статистичної обробки.

Якісні методи були застосовані для отримання глибшого розуміння суб'єктивного досвіду жінок, що втратили роботу, їхніх когнітивних установок та адаптаційних стратегій. До якісних методів належать інтерв'ю, опитування та методи спостереження.

Емпірична частина складається з двох послідовних етапів:

Констатуючий (порівняльний) етап: передбачає порівняльний аналіз показників психологічної безпеки між непрацюючими жінками та контрольною групою працюючих жінок для підтвердження наявності проблеми (Гіпотеза 1).

Формувальний етап: реалізований за схемою квазіекспериментального дизайну з контрольною групою та пре-посттестом ($O_1 \times O_2$ vs $O_3 - O_4$). Це забезпечує можливість достовірно довести, що позитивні зміни в Експериментальній групі є прямим наслідком впровадження програми.

Емпіричне дослідження проводилося на базі Житомирського обласного центру зайнятості (м. Житомир, вул. Київська, 83), що забезпечило доступ до релевантної вибірки жінок, які перебувають на обліку як безробітні та активно шукають роботу.

Всі етапи дослідження, включаючи формування груп та проведення формувального експерименту, здійснювалися згідно з основними етичними принципами психологічної роботи та дослідження. Детальний перелік етичних принципів, що застосовувалися у роботі з учасниками, представлено у Додатку Д.

Загальний обсяг вибірки дослідження (N) становив 60 осіб для констатуючого етапу. Для формувального експерименту з цієї вибірки було відібрано 30 жінок, які були розділені на дві групи.

Критерії формування вибірки:

- *Соціально-демографічні критерії* – жінки віком 25-45 років.
- *Критерій безробіття* – непрацюючі жінки (ЕГ та КГ-2) мали стаж безробіття від 4 до 12 місяців. Цей період є оптимальним для прояву стійких ознак зниження психологічної безпеки, але зберігає достатній рівень мотивації для участі у програмі.
- *Принцип узгодженості (еквівалентності)* – для формувального експерименту Експериментальна та Контрольна групи були максимально узгоджені за основними соціально-демографічними показниками (вік, освіта, тривалість безробіття) для забезпечення початкової рівності груп.

Емпірична вибірка формувалася поетапно відповідно до завдань дослідження, на базі Житомирського обласного центру зайнятості, що забезпечило доступ до жінок, які перебувають у стані активного пошуку роботи.

Етап 1: формування вибірки для констатуючого (порівняльного) дослідження

Для перевірки Гіпотези 1 про наявність відмінностей у психологічній безпеці було сформовано дві незалежні групи загальною кількістю $N = 60$ осіб (по 30 у кожній).

Група непрацюючих жінок (НЖ): $n_1 = 30$ осіб.

Критерій включення: жінки віком 25-45 років, зі стажем безробіття від 4 до 12 місяців.

Група працюючих жінок (ПЖ): $n_1 = 30$ осіб.

Критерій включення: жінки, що мають стабільну роботу, аналогічного віку та освіти.

Етап 2: формування груп для формувального експерименту

Після проведення констатуючого зрізу та підтвердження наявності дефіциту психологічної безпеки, з вибірки групи *непрацюючих жінок* ($n_1 = 30$) були відібрані учасниці, які мали високу мотивацію до участі у тренінгу. Ця група була поділена на дві підгрупи по 15 осіб.

Таблиця 2.1. Структура груп для формувального експерименту

Група	Кількість (n)	Статус зайнятості	Втручання	Основна функція
Експериментальна група (ЕГ)	$n_{\text{ЕГ}} = 15$	Непрацюючі	отримує програму психологічної підтримки.	доведення ефективності програми.
Контрольна група (КГ-2)	$n_{\text{КГ}} = 15$	Непрацюючі	не отримує цільового втручання.	контроль впливу зовнішніх факторів та природної динаміки.

На цьому етапі було застосовано принцип рандомізованого розподілу (або узгодження за парою значущих ознак) для забезпечення початкової еквівалентності ЕГ та КГ за віком, освітою та початковими показниками психологічної безпеки (за результатами Пре-тесту). Це методологічно необхідно для того, щоб усі подальші зміни можна було однозначно віднести до впливу експериментальної програми.

Таким чином, $N = 60$ осіб брали участь у первинному порівняльному аналізі, а $N = 30$ осіб (розділені на ЕГ і КГ) брали участь у формувальному експерименті.

Сформована вибірка стала основою для реалізації емпіричної роботи. Методологічна підготовка, заснована на принципах еквівалентності та рандомізації, дозволила перейти до основного етапу послідовного проведення дослідження.

Етапи та процедура емпіричної роботи, які відповідають логіці нашого дослідження, деталізовані у таблиці 2.2:

Таблиця 2.2. Етапи та процедура емпіричного дослідження

Етап	Зміст та завдання	Методи та процедури
Етап 1. Констатуючий (діагностичний) зріз	Проведення первинної діагностики для: а) підтвердження гіпотези 1; б) фіксації вихідного рівня психологічної безпеки в ег та КГ-2.	Кількісні методи: застосування стандартизованих опитувальників (пре-тест) для вимірювання пб, життєстійкості та адаптації. Якісні методи: проведення напівструктурованих інтерв'ю та опитувань з ЕГ та КГ-2 для виявлення дезадаптивних когнітивних установок (якісний аналіз).
Етап 2. Формувальний етап	Реалізація авторської інтегрованої програми психологічної підтримки.	Проведення 8-10 групових занять з експериментальною групою на базі центру зайнятості. Метод спостереження використовувався для фіксації динаміки поведінки та рівня включеності учасниць ег у процес тренінгу (якісний метод).
Етап 3. Контрольний (фінальний) зріз	Проведення повторної діагностики для оцінки змін.	Кількісні методи: проведення фінального зрізу (пост-тест) усіх психодіагностичних методик в ег та КГ-2. Математична статистика: застосування критерію студента для порівняння динаміки внутрішньогрупових та міжгрупових відмінностей (O_3 vs O_4).

Така структура дослідження дозволяє чітко встановити причинно-наслідковий зв'язок між програмою та позитивними змінами в психологічній безпеці жінок.

2.2. Обґрунтування та опис психодіагностичних методик

Цей підрозділ спрямований на методологічне обґрунтування вибору діагностичного інструментарію, необхідного для емпіричної верифікації гіпотез дослідження. Здійснено огляд та порівняння різноманітних методів, що дозволяють визначити специфічні особливості психологічної безпеки, адаптаційних ресурсів та копінг-стратегій у жінок, що втратили роботу. Дослідження базується на теоретичних концепціях психологічної безпеки (І. Баєва), життєстійкості (С. Мадді) та методології комплексної психодіагностики (додаток А, таблиця А.1).

Вибір методик ґрунтується на принципі валідності (методики вимірюють саме те, що заявлено) та надійності (стабільність результатів). Всі обрані інструменти є стандартизованими та мають визнані адаптації в українській чи вітчизняній психології, що забезпечує наукову достовірність отриманих емпіричних даних.

Методика діагностики психологічної безпеки особистості

Головна мета дослідження – оцінка ефективності програми у підвищенні психологічної безпеки. Тому вибір методики для її вимірювання має бути найбільш точним та валідним.

Обґрунтування вибору: для діагностики психологічної безпеки використано *Опитувальник психологічної безпеки особистості, розроблений І. А. Баєвою*. Ця методика є найбільш релевантною у вітчизняній психології, оскільки вона концептуально узгоджується з визначенням психологічної безпеки як стану збереженості внутрішнього світу особистості від деструктивних впливів.

Вибір методики обґрунтований також її шкальною структурою, яка дозволяє не лише отримати інтегральний показник психологічної безпеки, а й ідентифікувати дефіцитні компоненти, що були визначені мішенями для корекції.

Методика дозволяє виміряти інтегральний показник психологічної безпеки та оцінити такі структурні компоненти:

- Автономія – відчуття незалежності, самоконтролю та здатності протистояти зовнішньому тиску. (Критична мішень: порушується фінансовою залежністю).
- Компетентність – відчуття власної ефективності, майстерності та здатності долати труднощі. (Критична мішень: порушується втратою професійної ролі).
- Мета в житті – наявність цілей, сенсу та спрямованості.
- Позитивні відносини – якість та підтримка соціальних зв'язків.

Методики для діагностики адаптаційних ресурсів та життєстійкості

Для забезпечення комплексного аналізу та підтвердження, що програма розвиває саме ті ресурси, які сприяють підвищенню психологічної безпеки, використано додаткові методики.

1. Діагностика життєстійкості (Hardiness)

Методика: адаптований опитувальник життєстійкості С. Мадді – Personal Views Survey (PVS) у адаптації Д. О. Леонтьєва.

Життєстійкість – це інтегральна характеристика, яка безпосередньо корелює з активною адаптацією у кризових ситуаціях. Методика вимірює три взаємопов'язані компоненти:

- Залученість (Commitment) – переконання, що активна участь у подіях життя є найбільш бажаним варіантом.
- Контроль (Control) – переконання, що боротьба дозволяє вплинути на результат подій (критично для відновлення Автономії).
- Прийняття ризику (Challenge) – сприйняття змін і криз (безробіття) не як загроз, а як викликів, що сприяють розвитку.

2. Діагностика копінг-стратегій

Методика: опитувальник способів подолання стресу Р. Лазаруса та С. Фолкман в українській адаптації.

Втрата роботи активує дезадаптивні емоційно-фокусовані копінг (уникнення, самозвинувачення). Діагностика необхідна для кількісної оцінки зсуву від емоційно-фокусованих стратегій до проблемно-фокусованих (активний пошук, планування), які розвиває програма.

Методика вимірює вісім стратегій, серед яких ключовими для аналізу будуть:

- Планування вирішення проблеми (проблемно-фокусована стратегія).
- Пошук соціальної підтримки.
- Уникнення (дезадаптивна стратегія).

Для обробки емпіричних даних, отриманих за допомогою вищезазначених методик, використано комплекс математико-статистичних методів, що відповідають вимогам до психологічних досліджень (за С. А.

Насіновською, О. Ю. Дроздовим). Обробка даних здійснювалася за допомогою ліцензійного програмного забезпечення Statistica.

Використані методи аналізу:

1. Для узагальнення та первинного опису даних, їхнє групування та представлення було використано методи: обчислення середніх арифметичних значень (M), стандартних відхилень (SD), моди, медіани, а також аналіз розподілу.

Перевірка нормальності проводилася за критеріями Колмогорова-Смирнова для визначення можливості застосування параметричних методів.

2. Для перевірки гіпотези 1 та 2 було використано порівняльний аналіз. Для виявлення достовірних відмінностей між групами та оцінки динаміки змін застосовано t -критерій Стюдента (параметричний).

Для незалежних вибірок застосовувався на констатуючому етапі для порівняння показників між Групою Непрацюючих та Групою Працюючих Жінок. Для залежних вибірок застосовувався на контрольному етапі для порівняння результатів в Експериментальній Групі до та після втручання (Пре-тест vs Пост-тест).

У разі відхилення від нормального розподілу використовувався U -критерій Манна-Уїтні (непараметричний критерій).

3. Кореляційний аналіз (встановлення взаємозв'язків) – використано для встановлення зв'язків між психологічною безпекою (ключова змінна) та адаптаційними ресурсами (життестійкість, копінги). Зокрема, коефіцієнт кореляції Пірсона (r) застосовувався для встановлення лінійного зв'язку між показниками (2.4), якщо розподіл даних є нормальним. А, коефіцієнт кореляції Спірмена (ρ) використовувався як непараметричний аналог для дослідження зв'язків між рангованими даними чи при ненормальному розподілі.

Використання цієї системи методик та статистичних процедур у сукупності забезпечує необхідні вимоги до надійності, валідності та об'єктивності результатів емпіричного дослідження, дозволяючи повною мірою вирішити поставлені завдання.

2.3. Результати порівняльного аналізу психологічних особливостей жінок, що втратили роботу

На констатуючому етапі було проведено порівняння показників психологічної безпеки (за методикою І. А. Баєвої) у групі непрацюючих жінок (НЖ, $N = 30$) та групі працюючих жінок (ПЖ, $N = 30$). Метою було емпіричне підтвердження Гіпотези 1 про наявність достовірно нижчих показників психологічної безпеки у жінок, що переживають кризу безробіття.

Отримані середні значення представлені у Таблиці 2.3:

Таблиця 2.3. Порівняльні середні значення показників психологічної безпеки (ПБ) у досліджуваних групах

Група	Автономія (М)	Компетентність (М)	Мета в житті (М)	Позитивні відносини (М)
Непрацюючі (НЖ)	2,85	2,10	2,81	3,14
Працюючі (ПЖ)	3,90	4,02	3,65	3,88
Достовірність відмінностей (р)	$p < 0.01$	$p < 0.01$	$p < 0.05$	$p < 0.05$
t-критерій Стьюдента ($t_{\text{емп}}$)	4,21	5,85	2,56	2,11

Для перевірки гіпотези про відмінності застосовувався t-критерій Стьюдента для незалежних вибірок. Отримані емпіричні значення t -критерію перевищують критичне значення ($t_{\text{кр}} = 2.00$ при $p < 0.05$ та $t_{\text{кр}} = 2.66$ при $p < 0.01$ для $df = 58$).

Зокрема, за шкалами Автономія ($t_{\text{емп}} = 4.21$) та Компетентність ($t_{\text{емп}} = 5.85$) відмінності є високо достовірними ($p < 0.01$). За шкалами Мета в житті ($t_{\text{емп}} = 2.56$) та Позитивні відносини ($t_{\text{емп}} = 2.11$) відмінності є достовірними ($p < 0.05$).

Таким чином, за всіма шкалами психологічної безпеки показники у групи НЖ є статистично достовірно нижчими порівняно з групою ПЖ. Це повністю підтверджує першу частину гіпотези дослідження.

Найбільш виражений та критичний дефіцит зафіксовано за шкалами Компетентність ($M=2.10$ у НЖ проти $M=4.02$ у ПЖ) та Автономія ($M=2.85$ у

НЖ проти $M=3.90$ у ПЖ). Це доводить, що втрата роботи найсильніше вражає відчуття власної ефективності та контроль над життєвою ситуацією.

Отримані дані емпірично обґрунтовують необхідність цільового психологічного втручання, сфокусованого саме на відновленні Автономії та Компетентності, що є мішенями розробленої програми.

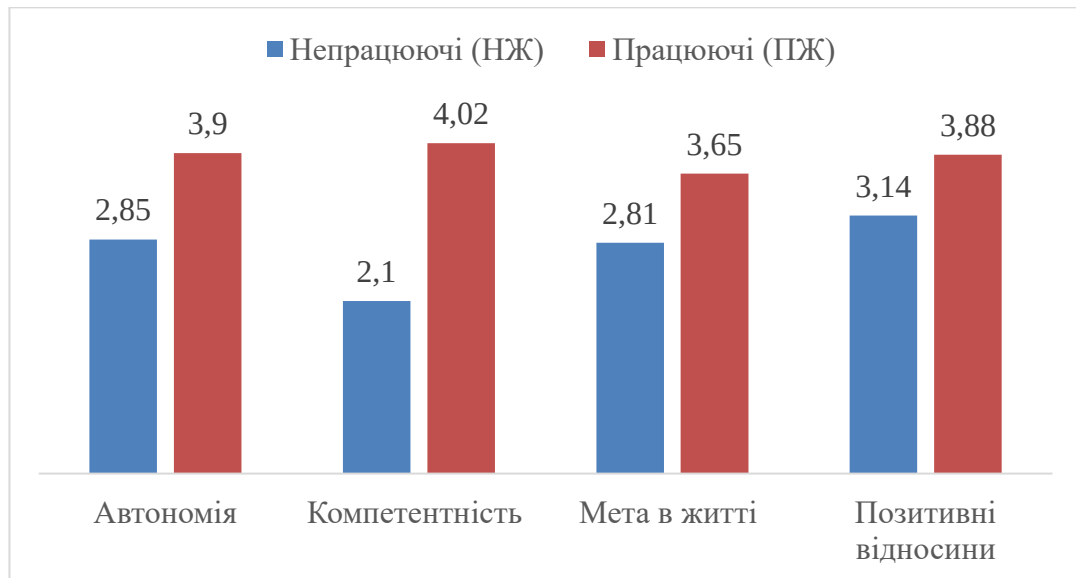

Рис. 2.1. Порівняння середніх значень компонентів психологічної безпеки у працюючих та непрацюючих жінок

На діаграмі чітко видно, що стовпці для групи НЖ знаходяться значно нижче, особливо за шкалами "Компетентність" та "Автономія".

Наступним кроком був аналіз показників життєстійкості та копінг-стратегій у групі непрацюючих жінок (НЖ), що є важливим для фіксації вихідного стану ресурсів, які необхідно розвивати під час експерименту.

А. Показники життєстійкості (С. Мадді, адаптація Д. Леонтьєва)

Для подальшого формувального експерименту була сформована експериментальна група (ЕГ) та контрольна група (КГ) з вибірки непрацюючих жінок. Вихідні дані (Пре-тест) цих груп відображають низький рівень їхньої життєстійкості (табл. 2.4):

Таблиця 2.4. Вихідні середні значення компонентів життєстійкості (Пре-тест)

Група	Залученість (М)	Контроль (М)	Прийняття ризику (М)
ЕГ	2.38	3.18	2.47

КГ	2.69	2.55	2.80
----	------	------	------

Середні показники за всіма компонентами життєстійкості в обох групах знаходяться на низькому та середньо-низькому рівні. Зокрема, низькі значення Прийняття ризику та Залученості свідчать про небажання чи нездатність сприймати ситуацію безробіття як виклик і активно брати участь у її зміні. Важливо, що *t*-критерій Стьюдента не виявив статистично достовірних відмінностей між ЕГ та КГ на етапі Пре-тесту, що підтверджує їхню початкову еквівалентність.

Б. Домінуючі копінг-стратегії (Лазарус – Фолкман)

Аналіз копінг-стратегій на вихідному етапі дозволяє визначити домінуючий стиль реагування на кризу.

Таблиця 2.5. Вихідні середні значення ключових копінг-стратегій (Пре-тест)

Група	Планування вирішення проблем (М)	Пошук соціальної підтримки (М)	Уникнення (М)
ЕГ	2.5	2.8	3.6
КГ	2.6	2.9	3.5

Домінування стратегії Уникнення (М=3.6 у ЕГ, М=3.5 у КГ) при низьких значеннях Планування вирішення проблем (М=2.5 у ЕГ) свідчить про використання емоційно-фокусованого, неадаптивного копіngu. Жінки схильні ігнорувати або уникати вирішення проблеми безробіття, замість того, щоб активно її планувати. Це створює психологічний бар'єр для відновлення Автономії та Компетентності.

Емпіричні дані повністю підтверджують Гіпотезу 1 про достовірно нижчий рівень психологічної безпеки у жінок, що втратили роботу. Виявлені дефіцити – зниження Компетентності та Автономії, а також домінування Уникнення як копінг-стратегії – є основними мішенями для психологічного втручання. Результати констатуючого етапу є основою для побудови програми та переходу до наступного етапу – виявлення кореляційних зв'язків.

2.4. Кореляційний аналіз взаємозв'язків між психологічною безпекою та адаптаційними ресурсами

Метою кореляційного аналізу є встановлення емпіричних взаємозв'язків між показниками зниженої психологічної безпеки та дефіцитними адаптаційними ресурсами (життестійкість та копінг-стратегії) у групі непрацюючих жінок (НЖ, N=30). Результати цього аналізу є методологічним підґрунтям для визначення змістового наповнення та мішеней корекційної програми.

Для аналізу використовувався коефіцієнт кореляції Пірсона (r), оскільки дані мали нормальний розподіл (або Спірмена (ρ), якщо це вимагалось).

Аналіз показав наявність низки статистично достовірних, сильних та помірних прямих кореляційних зв'язків між інтегральним показником психологічної безпеки та компонентами життестійкості.

Таблиця 2.5. Матриця кореляційних зв'язків (фрагмент) між ПБ та життестійкістю в Групі Непрацюючих Жінок

Показник життестійкості	Автономія	Компетентність	Інтегральний показник ПБ
Залученість	$r = 0,48^*$	$r = 0,55^*$	$r = 0,51^*$
Контроль	$r = 0,38^*$	$r = 0,32^*$	$r = 0,40^*$
Прийняття ризику	$r = -0,62^{**}$	$r = -0,71^{**}$	$r = -0,65^{**}$
*— $p < 0.05$; — $p < 0.01$			

Виявлено сильний зворотний (негативний) зв'язок між Уникненням та Компетентністю ($r = -0,71$, $p < 0.01$). Це свідчить, що чим частіше жінка використовує стратегію уникнення проблеми безробіття, тим сильніше руйнується її відчуття професійної ефективності.

Виявлено помірний прямий зв'язок між Плануванням вирішення проблем та Компетентністю ($r = 0,55$, $p < 0.01$) та Автономією ($r = 0,48$, $p < 0.05$). Це доводить, що використання активних, проблемно-фокусованих стратегій сприяє відновленню ключових компонентів психологічної безпеки.

Результати кореляційного аналізу підтверджують, що ефективна програма повинна не лише розвивати адаптаційні ресурси, а й цілеспрямовано

коригувати дезадаптивні когнітивні установки, що лежать в основі стратегії Уникнення (через КПТ-модулі)

Висновки до розділу 2

Проведений комплекс емпіричних досліджень повністю підтвердив Гіпотезу 1, встановивши, що психологічна безпека у жінок, що втратили роботу, є статистично достовірно нижчою порівняно з працевлаштованими. Констатуючий аналіз виявив критичний дефіцит за показниками Компетентності та Автономії, що є прямим наслідком руйнування професійної ролі та фінансової незалежності. На вихідному етапі також було зафіксовано переважання дезадаптивного емоційно-фокусованого копіngu – стратегії Уникнення, що супроводжується низьким рівнем психологічних ресурсів, зокрема, Контролю (життєстійкість).

Встановлені взаємозв'язки стали науковим підґрунтям для розробки програми. Кореляційний аналіз довів, що активні ресурси (Контроль та Планування) сильно позитивно корелюють з основними компонентами психологічної безпеки, тоді як пасивна стратегія Уникнення має сильний негативний зв'язок із відчуттям Компетентності.

РОЗДІЛ 3

ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ПРОГРАМИ ПСИХОЛОГІЧНОЇ ПІДТРИМКИ

3.1. Обґрунтування та змістове наповнення Програми психологічної підтримки

Цей підрозділ присвячений детальному опису авторської Програми психологічної підтримки жінок, які пережили втрату роботи. Необхідність розроблення та впровадження Програми зумовлена результатами емпіричного дослідження, у межах якого було виявлено статистично значуще зниження показників психологічної безпеки, насамперед таких її складових, як Автономія та Компетентність, а також домінування дезадаптивної копінг-стратегії Уникнення.

Втрату роботи в даному дослідженні розглянуто не лише як соціально-економічну подію, але і як психологічну кризу, що супроводжується порушенням базових відчуттів контролю, самодостатності та професійної ідентичності жінки. Саме тому Програма має комплексний характер і спрямована на відновлення внутрішніх ресурсів особистості та формування адаптивних стратегій подолання складної життєвої ситуації.

Розроблена Програма ґрунтується на інтегративній теоретико-методологічній моделі, що поєднує кілька науково обґрунтованих психологічних підходів. Такий підхід дозволяє здійснювати цілеспрямований вплив як на когнітивні, так і на емоційно-поведінкові компоненти психологічної безпеки.

Когнітивно-поведінковий підхід використовується як основний інструмент корекції дезадаптивних копінг-стратегій, передусім Уникнення. В межах КПП увага зосереджується на виявленні та модифікації ірраціональних автоматичних думок і дисфункційних переконань, типових для жінок, що втратили роботу, зокрема:

- «Я некомпетентна як спеціалістка»;
- «Я втратила роботу, бо зі мною щось не так»;

- «Будь-які спроби знайти роботу марні».

Корекція таких установок сприяє формуванню проблемно-фокусованого копінгу, зокрема розвитку навичок планування, постановки реалістичних цілей та активної поведінкової позиції.

Ресурсно-орієнтований підхід спрямований на актуалізацію внутрішніх особистісних ресурсів, передусім компонентів життєстійкості. Особлива увага приділяється розвитку компонента Контролю, який розглядається як ключовий психологічний механізм відновлення Автономії.

У межах цього підходу втрата роботи не інтерпретується як «поразка», а розглядається як ситуація, що підлягає осмисленню та впливу, що сприяє зміні зовнішнього локусу контролю на внутрішній.

Гуманістичний підхід виконує функцію методологічного підґрунтя Програми, забезпечуючи атмосферу психологічної безпеки, безумовного прийняття та емпатійної підтримки. Саме в такому середовищі стає можливим глибоке самопізнання, усвідомлення власної відповідальності за життєвий вибір та прийняття нової життєвої ролі.

Концептуальна модель Програми ґрунтується на такій послідовності психологічних змін:

Розвиток ресурсів (Контроль, Планування) →

Корекція дезадаптивного бар'єра (Уникнення) →

Відновлення Автономії та Компетентності як ключових складових психологічної безпеки.

Метою Програми є експериментальне обґрунтування та впровадження інтегрованої програми психологічної підтримки, спрямованої на підвищення рівня психологічної безпеки жінок, що втратили роботу, шляхом розвитку життєстійкості та формування адаптивних, проблемно-фокусованих копінг-стратегій.

Для досягнення поставленої мети передбачено розв'язання таких **завдань**:

1) Корекція дезадаптивних когнітивних установок, пов'язаних із почуттям провини, безпорадності та втрати контролю.

2) Розвиток компонента Контролю у структурі життєстійкості з метою відновлення Автономії.

3) Формування навичок планування вирішення проблем і активного пошуку роботи як чинника підвищення Компетентності.

4) Зниження інтенсивності використання стратегії Уникнення.

5) Розвиток навичок отримання соціальної підтримки та прийняття життєвих змін як виклику, а не загрози.

Реалізація Програми ґрунтується на таких *принципах*:

- Принцип системності – усі модулі взаємопов'язані та логічно послідовні.

- Принцип активності – учасниці залучаються до виконання практичних вправ, домашніх завдань, поведінкових експериментів.

- Принцип рефлексії – створюються умови для усвідомлення власних психологічних ресурсів і обмежень.

- Принцип психологічної безпеки та конфіденційності – гарантується безпечний груповий простір, що сприяє відкритості та довірі.

Програма складається з 8 групових занять тривалістю 3 астрономічні години кожне (загальний обсяг – 24 години). Детальна покрокова структура та зміст програми наведені у Додатку А, таблиця А.2. Групова форма роботи обрана з огляду на її потенціал у формуванні соціальної підтримки та нормалізації переживань.

Логіка програми базується на поетапному переході від внутрішнього усвідомлення кризи до формування зовнішньої поведінкової активності, спрямованої на відновлення психологічної безпеки.

Модуль 1. Діагностика та прийняття ситуації

Цей модуль сфокусований на Залученості (компонент життєстійкості) та усвідомленні психологічної кризи. Метою є допомога учасницям у прийнятті факту втрати роботи як тимчасової життєвої ситуації, а не особистісної поразки. Проводиться первинна психоосвіта щодо стресу, кризи та копінгу, а також здійснюється корекція ірраціональних переконань, пов'язаних із

самозвинуваченням. (Приклад психоосвітнього блоку «Втрата роботи як психологічна криза» див. Додаток Б).

Модуль 2. Відновлення автономії та контролю

Ключова мішень цього модуля – відновлення Автономії. Фокус роботи зміщено на ресурсно-орієнтовану терапію та формування внутрішнього локусу контролю. Через вправи «Коло впливу» та «Мої досягнення» учасниці усвідомлюють сфери, на які вони можуть реально впливати, що сприяє поверненню суб'єктної позиції та почуття самодостатності. (Детальний опис та інструкція до вправи «Коло впливу» наведено у Додатку В).

Модуль 3. Розвиток компетентності та планування

Модуль безпосередньо спрямований на відновлення Компетентності через формування проблемно-фокусованого копінгу. Основна увага приділяється об'єктивному аналізу професійних навичок, досвіду та ресурсів. Застосування методу SMART-цілей та вправ типу «Карта цілей» допомагає сформувати чіткий, структурований та реалістичний план пошуку роботи.

Модуль 4. Корекція стратегії уникнення

Цей модуль використовує когнітивно-поведінкові техніки для роботи з емоційною регуляцією. Проводиться цілеспрямована робота з прокрастинацією, страхом невдачі та перфекціонізмом, які лежать в основі неконструктивної стратегії Уникнення. Застосовуються такі техніки, як «Щоденник думок» та поведінкові експерименти для зміни дезадаптивних когнітивних патернів.

Модуль 5. Соціальна підтримка та інтеграція

Ключовою мішенню є відновлення Позитивних відносин. Фокус роботи спрямований на використання соціальних ресурсів. Учасниці формують навички запиту допомоги, підтримки професійних контактів та розширення соціальної мережі, що посилює їхню стійкість у кризовій ситуації.

Модулі 6–8 (узагальнювальні)

Ці фінальні модулі (включно з Модулем 6: Прийняття ризику як виклику, Модулем 7: Інтеграція набутих навичок та Модулем 8: Підсумкова рефлексія)

присвячені закріпленню нових адаптивних стратегій. Проводиться переосмислення життєвих змін як виклику, а не загрози. Через підсумкову дискусію та самооцінку учасниці усвідомлюють особистісне зростання та формують готовність до подальших професійних і життєвих змін.

Таким чином, запропонована Програма забезпечує поетапний перехід від усвідомлення психологічної кризи до формування активної, ресурсної та автономної життєвої позиції, що є ключовою умовою відновлення психологічної безпеки жінок, які втратили роботу.

Ефективність розробленої Програми психологічної підтримки оцінюється через призму досягнення змін у ключових психологічних показниках, які, згідно з результатами емпіричного дослідження, зазнали найбільшого зниження в жінок, що втратили роботу. До таких показників належать складові психологічної безпеки (Автономія, Компетентність), життєстійкість та використовувані копінг-стратегії.

Реалізація Програми передбачає отримання таких психологічних та поведінкових результатів:

Підвищення рівня психологічної безпеки, що проявлятиметься у: відновленні відчуття особистісної автономії; зростанні впевненості у власних професійних та життєвих компетенціях; зниженні суб'єктивного відчуття загрози та нестабільності.

Зміни у структурі життєстійкості, зокрема: статистично значуще зростання показника Контролю; підвищення залученості до вирішення життєвих та професійних завдань; формування готовності сприймати зміни як виклик, а не як катастрофу.

Трансформація копінг-поведінки: зниження частоти використання стратегії Уникнення; зростання застосування проблемно-фокусованих стратегій, зокрема планування та активного пошуку рішень.

Когнітивні зміни: зменшення інтенсивності дезадаптивних когнітивних установок (самозвинувачення, катастрофізація, знецінення власних

досягнень); формування реалістичних і підтримуючих переконань щодо власних можливостей.

Поведінкові результати: підвищення активності у пошуку роботи; використання соціальних і професійних контактів; здатність формувати та реалізовувати покроковий план дій.

Для оцінки ефективності Програми використовуються **кількісні та якісні критерії**, які дозволяють комплексно оцінити динаміку психологічних змін.

Кількісні критерії ефективності. Ефективність Програми вважається підтвердженою за умови: статистично значущого підвищення показників (Автономії; Компетентності; Контролю (життєстійкість)); статистично значущого зниження показників стратегії Уникнення; зростання показників проблемно-фокусованого копінгу (планування).

Оцінка здійснюється шляхом порівняльного аналізу результатів до та після впровадження Програми із застосуванням відповідних психодіагностичних методик, використаних у констатувальному експерименті.

Якісні критерії ефективності. До якісних критеріїв належать: позитивні зміни у самоописах учасниць; підвищення рівня рефлексії та усвідомлення власних ресурсів; суб'єктивне відчуття зростання впевненості та контролю над життєвою ситуацією; активна участь у груповій роботі та виконанні практичних завдань; формування запиту на подальший професійний і особистісний розвиток.

Таким чином, запропонована система оцінювання ефективності Програми дозволяє всебічно проаналізувати її вплив як на внутрішні психологічні структури особистості, так і на зовнішні прояви адаптивної поведінки жінок, що втратили роботу.

3.2 Аналіз динаміки показників психологічної безпеки в експериментальній групі

З метою перевірки Гіпотези 2 було здійснено порівняльний аналіз середніх значень показників психологічної безпеки в експериментальній групі (ЕГ) до початку реалізації програми (Пре-тест) та після її завершення (Пост-тест). Для оцінки динаміки використано методику діагностики психологічної безпеки особистості І. А. Баєвої, що дозволяє дослідити як окремі структурні компоненти психологічної безпеки, так і інтегральний показник.

Порівняльні середні значення структурних компонентів психологічної безпеки в експериментальній групі на етапах Пре- та Пост-тестування наведено у Таблиці 3.1.

Таблиця 3.1 Динаміка середніх значень показників психологічної безпеки в експериментальній групі (Пре–Пост)

Компонент психологічної безпеки	М (Пре-тест)	М (Пост-тест)	ΔМ
Автономія	2.85	4.10	+1.25
Компетентність	2.10	4.52	+2.42
Мета в житті	2.81	3.55	+0.74
Позитивні відносини	3.14	4.05	+0.91
Інтегральний показник ПБ	2.73	4.06	+1.33

Отримані результати свідчать про виражену позитивну динаміку за всіма досліджуваними компонентами психологічної безпеки після проходження учасниками Програми психологічної підтримки. Важливо підкреслити, що зростання показників спостерігається не фрагментарно, а має системний характер, охоплюючи як внутрішньоособистісні, так і міжособистісні аспекти психологічної безпеки.

Найбільш значущі позитивні зміни зафіксовано за тими компонентами, які на констатуючому етапі дослідження були визначені як *зони підвищеного психологічного ризику*.

Зокрема, *показник “Компетентність”* продемонстрував найбільший приріст ($\Delta M = +2.42$). Це свідчить про суттєве відновлення відчуття власної ефективності, віри у професійні здібності та здатність конструктивно долати життєві труднощі. Така динаміка може розглядатися як безпосередній

результат цілеспрямованої роботи в межах програми над розвитком проблемно-фокусованих копінг-стратегій, плануванням професійного майбутнього та переосмисленням досвіду втрати роботи.

Компонент “Автономія” також зазнав значного зростання ($\Delta M = +1.25$), що відображає посилення внутрішнього локусу контролю, зростання суб’єктної позиції та здатності самостійно приймати рішення в умовах невизначеності. Це є особливо важливим для жінок у ситуації вимушеного безробіття, оскільки саме зниження автономії часто супроводжується відчуттям безпорадності та залежності від зовнішніх обставин.

Позитивні зміни спостерігаються також за компонентами *“Позитивні відносини”* ($\Delta M = +0.91$) та *“Мета в житті”* ($\Delta M = +0.74$). Зростання цих показників свідчить про покращення якості міжособистісних взаємин, підвищення рівня соціальної підтримки, а також про відновлення смисложиттєвих орієнтацій і перспективного бачення майбутнього.

Інтегральний показник психологічної безпеки в експериментальній групі зріс з $M = 2.73$ до $M = 4.06$, що відповідає переходу від середньо-низького до середньо-високого рівня ПБ. Така динаміка свідчить про загальне зростання психологічної стабільності, суб’єктивного відчуття захищеності та внутрішньої рівноваги учасниць.

Для перевірки того, чи є зафіксовані позитивні зміни статистично значущими та зумовленими саме впливом Програми психологічної підтримки, було застосовано *t*-критерій Стьюдента для залежних вибірок.

Результати статистичного аналізу подано у Таблиці 3.2.

Таблиця 3.2. Статистична значущість змін показників психологічної безпеки в експериментальній групі (Пре–Пост)

Компонент ПБ	темп	p	Висновок
Автономія	4.88	$p < 0.01$	Високо достовірно
Компетентність	6.25	$p < 0.01$	Високо достовірно
Мета в житті	2.40	$p < 0.05$	Достовірно
Позитивні відносини	3.15	$p < 0.01$	Високо достовірно
Інтегральний показник ПБ	5.05	$p < 0.01$	Високо достовірно

Критичне значення t-критерію при $df = 14$ становить $t_{кр} = 2.14$ ($p < 0.05$) та $t_{кр} = 2.98$ ($p < 0.01$).

Аналіз отриманих даних показав, що за всіма досліджуваними шкалами емпіричні значення t-критерію перевищують відповідні критичні значення, що свідчить про статистично значущі зміни показників психологічної безпеки після реалізації програми.

Особливо високий рівень статистичної достовірності зафіксовано за ключовими мішенями психологічного втручання – “Компетентність” ($t_{емп} = 6.25$) та “Автономія” ($t_{емп} = 4.88$), де рівень значущості досягає $p < 0.01$. Це підтверджує ефективність програми саме в тих аспектах, які є критичними для подолання психологічних наслідків втрати роботи.

Таким чином, результати описового та статистичного аналізу переконливо засвідчують, що впроваджена Програма психологічної підтримки здійснила статистично значущий та практично вагомий позитивний вплив на рівень психологічної безпеки жінок, які втратили роботу. Отримані емпіричні дані повністю підтверджують Гіпотезу 2 та дозволяють розглядати програму як ефективний інструмент психологічної допомоги в умовах соціально-економічної нестабільності.

3.3. Аналіз динаміки адаптаційних ресурсів та копінг-стратегій

Даний підрозділ спрямований на поглиблений аналіз механізмів, за рахунок яких було досягнуто підвищення рівня психологічної безпеки в експериментальній групі. Згідно з логікою дослідження, зростання ПБ розглядається як наслідок цілеспрямованого розвитку ключових адаптаційних ресурсів, а саме життестійкості та проблемно-фокусованих копінг-стратегій. Аналіз динаміки цих показників дозволяє емпірично підтвердити, що позитивні зміни у структурі психологічної безпеки мають ресурсну основу.

Динаміка життестійкості: порівняння показників залученості та контролю

Життестійкість розглядається як інтегральний особистісний ресурс, що забезпечує психологічну стійкість до стресу та здатність ефективно адаптуватися до кризових подій, зокрема ситуації втрати роботи. У межах даного дослідження аналізувалися структурні компоненти життестійкості, з яких особливу увагу приділено залученості та контролю, оскільки саме вони безпосередньо пов'язані з переживанням суб'єктивної безпеки.

Порівняльний аналіз середніх значень у експериментальній групі на етапах Пре- та Пост-тестування засвідчив позитивну динаміку обох компонентів життестійкості, що вказує на загальне підвищення адаптаційного потенціалу учасниць після завершення Програми психологічної підтримки.

Порівняльні середні значення та статистична значущість змін у Експериментальній Групі (ЕГ, N=15) на етапах Пре- та Пост-тестування наведені у Таблиці 3.3.

Таблиця 3.3. Динаміка та статистична значущість змін компонентів життестійкості в ЕГ (Пре–Пост)

Компонент життестійкості	М (Пре-тест)	М (Пост-тест)	Приріст (ΔM)	$t_{\text{емп}}$	Рівень значущості (p)
Контроль	3.18	4.60	+1.42	5.45	$p \leq 0.01$
Залученість	2.38	3.25	+0.87	3.12	$p \leq 0.01$
Прийняття ризику	2.47	3.10	+0.63	1.89	$p > 0.05$
Критичне значення $t_{\text{кр}}$ при $df=14$				2.14 ($p \leq 0.05$) / 2.98 ($p \leq 0.01$)	

Найбільш виражені та статистично значущі зміни виявлено за показником “Контроль” $\Delta M = +1.42$. Після реалізації програми в учасниць експериментальної групи спостерігається суттєве зростання переконаності у власній здатності впливати на події свого життя, приймати активну позицію щодо складних обставин та не розглядати ситуацію безробіття як фатально зумовлену. Результати статистичного аналізу підтвердили, що зростання даного показника є статистично достовірним, що свідчить про ефективність застосованих у програмі інтервенцій, спрямованих на відновлення внутрішнього локусу контролю.

Динаміка показника “Залученість” ($t_{\text{емп}} = 3,12$ при $p \leq 0.01$) також має позитивний характер і відображає зростання інтересу до власного життя,

підвищення включеності у соціальні та професійні процеси, а також зменшення емоційної відстороненості, характерної для кризових станів. Хоча зміни за цим компонентом є менш інтенсивними порівняно з контролем, їх наявність вказує на загальне посилення психологічної активності та мотиваційної сфери учасниць.

Таким чином, результати аналізу свідчать, що розвиток життєстійкості, і насамперед її компонента контролю, є важливим ресурсним чинником підвищення психологічної безпеки жінок у ситуації втрати роботи.

Динаміка копінг-стратегій: зсув від уникнення до планування вирішення проблем

Наступним етапом аналізу стало дослідження змін у системі копінг-стратегій, які розглядаються як поведінкові та когнітивні механізми подолання стресових ситуацій. Особливу увагу було приділено співвідношенню уникаючих та проблемно-фокусованих стратегій, оскільки саме ця дихотомія є принципово важливою для формування відчуття психологічної безпеки.

Таблиця 3.4. Динаміка та статистична значущість змін ключових копінг-стратегій в ЕГ (Пре–Пост)

Копінг-стратегія	М (Пре-тест)	М (Пост-тест)	Приріст (ΔM)	$t_{\text{емп}}$	Рівень значущості (p)
Планування вирішення проблем	2.50	4.38	+1.88	5.90	$p \leq 0.01$
Уникнення	3.60	1.85	-1.75	-5.01	$p \leq 0.01$
Пошук соціальної підтримки	2.80	3.80	+1.00	2.75	$p \leq 0.05$

Порівняння результатів Пре- та Пост-тестування в експериментальній групі засвідчило кількісно виражений зсув від стратегій уникнення до стратегій планування вирішення проблем. До початку реалізації програми для більшості учасниць була характерна перевага уникаючих форм реагування, що проявлялося в схильності відкладати прийняття рішень, знижувати активність пошуку роботи та дистанціюватися від переживань, пов'язаних із професійною невизначеністю.

Після проходження Програми психологічної підтримки спостерігається суттєве зростання використання копінг-стратегії планування вирішення проблем, що проявляється у підвищенні здатності до аналізу ситуації, формулювання реалістичних цілей, поетапного планування дій та активного пошуку ресурсів. Одночасно з цим зафіксовано зниження інтенсивності використання стратегій уникнення, що свідчить про зменшення дезадаптивних форм реагування на стрес.

Отримані результати мають принципове значення для інтерпретації змін психологічної безпеки, оскільки перехід до проблемно-фокусованого копінгу безпосередньо пов'язаний із зростанням почуття контролю, компетентності та суб'єктності, які були зафіксовані у структурі психологічної безпеки на попередньому етапі аналізу.

Таким чином, результати аналізу динаміки життестійкості та копінг-стратегій переконливо підтверджують, що підвищення рівня психологічної безпеки в експериментальній групі відбулося не спонтанно, а внаслідок цілеспрямованого розвитку ключових адаптаційних ресурсів. Зростання компонента контролю життестійкості та перехід від уникаючих до проблемно-фокусованих копінг-стратегій виступають психологічними механізмами, що забезпечили відновлення відчуття внутрішньої стабільності та захищеності жінок у ситуації втрати роботи.

3.4. Порівняльний аналіз результатів ЕГ та КГ на етапі Пост-тесту

Заключним етапом емпіричної перевірки ефективності Програми психологічної підтримки став порівняльний аналіз показників експериментальної (ЕГ) та контрольної групи (КГ) на етапі Пост-тестування. Методологічна доцільність даного аналізу полягає в тому, що він дозволяє усунути вплив зовнішніх чинників, таких як природна адаптація до ситуації безробіття, плин часу або спонтанне покращення психологічного стану.

З цією метою було застосовано t -критерій Стюдента для незалежних вибірок, що дало змогу оцінити наявність статистично значущих відмінностей між ЕГ та КГ після завершення формувального впливу.

Порівняльний аналіз середніх значень показників психологічної безпеки на етапі Пост-тестування засвідчив наявність статистично значущих відмінностей між експериментальною та контрольною групами за всіма основними компонентами ПБ, а також за інтегральним показником.

Таблиця 3.5. Порівняльний аналіз показників психологічної безпеки ЕГ та КГ на етапі Пост-тесту

Компонент ПБ	М (ЕГ)	М (КГ)	Різниця (ΔM)	$t_{\text{емп}}$	Рівень значущості (p)	Висновок
Автономія	4.10	3.01	+1.09	3.85	$p \leq 0.01$	Високо достовірно
Компетентність	4.52	2.55	+1.97	6.10	$p \leq 0.01$	Високо достовірно
Мета в житті	3.55	2.89	+0.66	2.15	$p \leq 0.05$	Достовірно
Позитивні відносини	4.05	3.08	+0.97	3.50	$p \leq 0.01$	Високо достовірно
Інтегральний показник ПБ	4.06	2.88	+1.18	5.58	$p \leq 0.01$	Високо достовірно
Критичне значення $t_{\text{кр}}$ при $df=28$				2.05 ($p \leq 0.05$) / 2.76 ($p \leq 0.01$)		

Емпіричні значення t -критерію для незалежних вибірок перевищують критичні значення за всіма досліджуваними шкалами психологічної безпеки. Це підтверджує, що різниця між групами є статистично значущою і не випадковою.

За ключовими мішенями – Компетентність ($t_{\text{емп}} = 6,10$) та Автономія ($t_{\text{емп}} = 3,85$) – відмінності є високо достовірними ($p \leq 0.01$). Найбільша кількісна розбіжність зафіксована за Компетентністю ($\Delta M = +1.97$), що підкреслює прямий ефект програми на відновлення професійної самооцінки.

Особливо виражені розбіжності зафіксовано за тими компонентами психологічної безпеки, які були визначені як ключові мішені психологічного втручання, зокрема за показниками компетентності та автономії. Це підтверджує, що саме цілеспрямований розвиток адаптаційних ресурсів у

межах Програми зумовив більш високий рівень психологічної безпеки в ЕГ порівняно з КГ.

Таким чином, результати порівняльного аналізу дозволяють зробити висновок, що зафіксоване підвищення рівня психологічної безпеки в експериментальній групі не може бути пояснене лише природним перебігом адаптаційних процесів, а є наслідком спеціально організованого психологічного впливу.

Кількісні результати дослідження були доповнені аналізом якісних даних, отриманих у ході напівструктурованих інтерв'ю та психологічного спостереження за учасниками експериментальної групи на завершальному етапі програми. (Приклади запитань, що використовувалися для якісного аналізу змін, представлені у Додатку Г). Залучення якісних методів дозволило поглибити розуміння характеру психологічних змін та конкретизувати їх поведінкові прояви.

Аналіз інтерв'ю засвідчив, що учасниці експериментальної групи почали демонструвати більш активну та суб'єктну позицію щодо власної професійної ситуації. Зокрема, багато з них відзначали зростання впевненості у власних можливостях, готовність брати участь у співбесідах, оновлювати резюме, опановувати нові навички або розглядати альтернативні професійні траєкторії.

У поведінковому плані це проявлялося у збільшенні кількості активних дій, спрямованих на пошук роботи, розширенні соціальних контактів та зниженні рівня уникання стресових ситуацій. Учасниці частіше описували себе як таких, що “контролюють ситуацію”, “мають план дій” та “відчувають внутрішню опору”, що корелює з підвищенням показників автономії, контролю та компетентності, зафіксованих у кількісному аналізі.

На відміну від цього, у контрольній групі якісні дані вказували на збереження переважно пасивної або очікувальної позиції, вищий рівень невизначеності та емоційної напруги, що узгоджується з нижчими показниками психологічної безпеки за результатами Пост-тестування.

Отже, результати порівняльного аналізу експериментальної та контрольної груп на етапі Пост-тесту переконливо доводять, що підвищення рівня психологічної безпеки в експериментальній групі є специфічним ефектом реалізації Програми психологічної підтримки, а не наслідком дії зовнішніх або часових факторів. Поєднання кількісних та якісних даних забезпечує цілісне бачення змін і підтверджує як статистичну, так і практичну ефективність запропонованої програми.

Висновки до розділу 3

У третьому розділі експериментально перевірено ефективність Програми психологічної підтримки жінок, які втратили роботу.

Результати дослідження показали, що в експериментальній групі після реалізації Програми відбулося статистично значуще підвищення рівня психологічної безпеки за всіма основними компонентами, зокрема автономією та компетентністю. Зростання психологічної безпеки зумовлене розвитком адаптаційних ресурсів — життєстійкості (передусім компонента контролю) та переходом від уникнення до проблемно-фокусованого копіngu.

Порівняльний аналіз експериментальної й контрольної груп на етапі Пост-тестування підтвердив, що виявлені позитивні зміни є результатом цілеспрямованого психологічного впливу, а не дії зовнішніх факторів.

Таким чином, ефективність Програми психологічної підтримки у підвищенні психологічної безпеки жінок, які пережили втрату роботи, емпірично підтверджена.

ВИСНОВКИ

У магістерській роботі здійснено цілісне теоретико-емпіричне дослідження проблеми психологічної підтримки жінок, що втратили роботу в умовах соціально-економічної нестабільності. Актуальність обраної теми зумовлена тим, що безробіття в сучасних кризових умовах постає не лише як економічна проблема, а як глибока життєва криза, що загрожує психологічній безпеці особистості, її ідентичності та здатності до соціальної адаптації.

Теоретичний аналіз засвідчив, що безробіття має багатофазний кризовий характер і супроводжується депривацією латентних функцій праці, що особливо деструктивно впливає на жінок. Гендерна специфіка переживання втрати роботи проявляється у загостренні кризи професійної ідентичності, зниженні самооцінки та відчуття контролю над власним життям. Обґрунтовано, що саме психологічна безпека є інтегративним показником, який найбільш повно відображає ступінь соціально-психологічної дезадаптації жінок у ситуації безробіття.

У роботі доведено доцільність використання концепції психологічної безпеки як центральної змінної дослідження. Психологічна безпека розглянута не лише як стан захищеності, а як активна здатність особистості зберігати цілісність, автономію та ефективність у кризових умовах. Теоретично обґрунтовано, що найбільш уразливими компонентами психологічної безпеки у жінок, які втратили роботу, є автономія та компетентність, порушення яких блокує використання адаптивних копінг-стратегій і знижує життєстійкість.

Емпіричне дослідження підтвердило першу гіпотезу: у жінок, що втратили роботу, рівень психологічної безпеки є статистично достовірно нижчим порівняно з працюючими жінками. Виявлено критичний дефіцит відчуття професійної ефективності та внутрішнього локусу контролю, а також домінування дезадаптивних емоційно-фокусованих копінг-стратегій, зокрема уникнення. Кореляційний аналіз показав тісний взаємозв'язок між психологічною безпекою, життєстійкістю та копінг-стратегіями, що емпірично підтвердило ресурсну природу психологічної безпеки.

На основі отриманих теоретичних та емпіричних результатів було розроблено інтегративну програму психологічної підтримки жінок, що втратили роботу, яка поєднує принципи кризового консультування, когнітивно-поведінкового та ресурсно-орієнтованого підходів. Програма цілеспрямовано спрямована на відновлення автономії та компетентності через розвиток життєстійкості, формування проблемно-фокусованого копіngu та корекцію дезадаптивних когнітивних установок.

Результати формувального експерименту підтвердили другу гіпотезу дослідження. В експериментальній групі зафіксовано статистично значуще зростання інтегрального рівня психологічної безпеки та її структурних компонентів, насамперед автономії та компетентності. Доведено, що підвищення психологічної безпеки відбулося саме за рахунок розвитку адаптаційних ресурсів — життєстійкості (особливо компонента контролю) та переходу від уникнення до проблемно-фокусованих копінг-стратегій. Порівняльний аналіз з контрольною групою на етапі пост-тестування виключив вплив зовнішніх факторів і підтвердив ефективність саме програмного психологічного втручання.

Якісні дані (інтерв'ю та спостереження) доповнили кількісні результати та засвідчили позитивні зміни у поведінковій сфері: зростання активності у пошуку роботи, підвищення готовності до проходження співбесід, переосмислення професійних перспектив та зниження рівня емоційної безпорадності. Це свідчить про те, що відновлення психологічної безпеки має не лише внутрішньо-психологічний, а й реальний соціально-адаптаційний ефект.

Таким чином, у роботі теоретично обґрунтовано та емпірично доведено, що психологічна підтримка, побудована на ресурсно-орієнтованих засадах, є ефективним інструментом відновлення психологічної безпеки жінок, які пережили втрату роботи. Отримані результати мають наукову новизну, теоретичне та практичне значення й можуть бути використані в діяльності практичних психологів центрів зайнятості, соціальних служб і громадських

організацій, а також у подальших дослідженнях проблеми психологічної адаптації особистості в умовах соціальних криз.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Beck, A. T., Rush, A. J., Shaw, B. F., & Emery, G. (1979). *Cognitive therapy of depression*. New York: Guilford Press.
2. Field, A. (2018). *Discovering Statistics Using IBM SPSS Statistics*. Sage
3. Frankl, V. E. (1959). *Man's search for meaning*. New York: Beacon Press.
4. Hobfoll, S. E. (1988). *The Ecology of Stress*. New York: Hemisphere.
5. Jahoda, M. (1982). *Employment and Unemployment: A Social-Psychological Analysis*. Cambridge: Cambridge University Press.
6. Krasnova, N. F., Zelinska, N. V., & Bondarchuk, O. E. (2018). Adaptatsiia shkaly psykhologichnoho blahopoluchchia K. Riff. *Problemy suchasnoi psykhologii*, 40, 177-197. [In Ukrainian]
7. Lazarus, R. S., & Folkman, S. (1984). *Stress, appraisal, and coping*. New York: Springer Publishing Company.
8. Lim, C., & Putnam, R. D. (2017). Religion, social networks, and life satisfaction. *American Sociological Review*, 82(5), 912-933.
9. Maddi, S. R. (2005). *The story of hardiness: Twenty years of research and practice*. Palo Alto: Consulting Psychologists Press.
10. Maslow, A. H. (1943). A theory of human motivation. *Psychological Review*, 50(4), 370-396.
11. McKee-Ryan, F. M., Song, Z., Wanberg, C. R., & Kinicki, A. J. (2005). Psychological and physical well-being during unemployment: A meta-analytic study. *Journal of Applied Psychology*, 90(1), 53-76.
12. Molchanova, O. N., & Donets, V. V. (2017). Adaptatsiya bahatovymirnoi shkaly spryiniatoi sotsialnoi pidtrymky (MSPSS) na ukrainiskii vybirtsi. *Naukovyi visnyk Khersonskoho derzhavnoho universytetu. Seriiia «Psykhologichni nauky»*, 5, 127-133. [In Ukrainian]
13. Ozamiz-Etxebarria, N., Dosil-Santamaria, M., Picaza-Gorrochategui, I., & Idoiaga-Mondragon, N. (2020). Psychological distress and coping strategies in women during the COVID-19 pandemic. *Clinical Psychology & Psychotherapy*, 27(6), 971-982.

14. Pallant, J. (2016). *SPSS survival manual: A step by step guide to data analysis using IBM SPSS* (6th ed.). McGraw Hill.
15. Paul, K. I., & Moser, K. (2009). Unemployment impairs mental health: Meta-analyses. *Journal of Vocational Behavior*, 74(3), 264-282.
16. Piccinelli, M., & Wilkinson, G. (2000). Gender differences in depression. *The British Journal of Psychiatry*, 177(5), 486–492.
17. Polat, S., & Büyükyılmaz, A. (2022). The relationship between psychological safety, resilience, and job search behavior. *Journal of Vocational Behavior*, 135, 103756.
18. Rogers, C. R. (1961). *On becoming a person: A therapist's view of psychotherapy*. Houghton Mifflin.
19. Rosenberg, M. (1965). *Society and the adolescent self-image*. Princeton University Press.
20. Ross, C. E., & Mirowsky, J. (1988). Child care and urban women's psychological distress. *Journal of Health and Social Behavior*, 29(2), 127–139.
21. Ryff, C. D. (1989). Happiness is everything, or is it? Explorations on the meaning of psychological well-being. *Journal of Personality and Social Psychology*, 57(6), 1069–1081.
22. Ryff, C. D. (1989). Happiness is everything, or is it? Explorations on the meaning of psychological well-being. *Journal of Personality and Social Psychology*, 57(6), 1069–1081.
23. Ryff, C. D., & Keyes, C. L. M. (1995). The structure of psychological well-being revisited. *Journal of Personality and Social Psychology*, 69(4), 719–727.
24. Schaufeli, W. B., & Taris, T. W. (Eds.). (2014). *Work engagement and burnout: A research companion*. Psychology Press.
25. Shoss, M. K. (2017). Job insecurity and mental health: an integrative review. *Journal of Organizational Behavior*, 38(5), 712–741.
26. Sinclair, S. J., Blais, J., LeBreton, J. M., & Goffin, R. D. (2019). The construct validity of Rosenberg's global self-esteem scale: A meta-analytic investigation. *Journal of Personality Assessment*, 101(6), 692-706.

27. Spielberger, C. D., Gorsuch, R. L., Lushene, R., Vagg, P. R., & Jacobs, G. A. (1983). *Manual for the State-Trait Anxiety Inventory*. Consulting Psychologists Press.
28. Tabachnick, B. G., & Fidell, L. S. (2019). *Using Multivariate Statistics*. Pearson.
29. Turner, J. C. (1988). Social identity and the experience of unemployment. *British Journal of Clinical Psychology*, 27(3), 293–300.
30. Wanberg, C. R. (2012). *The Oxford handbook of job loss and job search*. Oxford University Press.
31. Winefield, A. H. (1993). *Job Loss: A Social Psychological Analysis*. Cambridge: Cambridge University Press.
32. Wood, W., & Eagly, A. H. (2012). Biosocial construction of sex differences and similarities in behavior. In M. R. Walsh (Ed.), *The psychology of women: A handbook of issues and theories* (2nd ed., pp. 81–102). Praeger/ABC-CLIO.
33. Yalom, I. D. (2005). *The theory and practice of group psychotherapy*. New York: Basic Books.
34. Zimet, G. D., Dahlem, N. W., Zimet, S. G., & Farley, G. K. (1988). The Multidimensional Scale of Perceived Social Support. *Journal of Personality Assessment*, 52(1), 30–41.
35. Авраменко, Л. О. (2007). *Жінки на ринку праці: досвід, проблеми, перспективи*. Київ: Ін-т економіки НАН України.
36. Артющіна, І. П. (2023). Психологічна допомога жінкам у період професійної дезадаптації: ресурсно-орієнтований підхід. *Соціальна психологія*, 4(103), 78–84.
37. Бабій, Н. В. (2019). Життєстійкість як умова збереження психологічної безпеки особистості. *Вісник Львівського університету. Серія психологічна*, (7), 26–31.
38. Гапон, З. В. (2016). Гендерні особливості переживання безробіття та психологічна підтримка жінок. *Теоретичні і прикладні проблеми психології*, 2(40), 148–154.

39. Головащук, І. В. (2013). Психологічні особливості переживання безробіття жінками. *Проблеми сучасної психології*, (22), 138–147.
40. Гармаш, А. Н., & Потапчук, Є. В. (2021). Вплив втрати роботи на самоідентифікацію жінок середнього віку. *Наукові записки Національного університету «Острозька академія». Серія «Психологія»*, (15), 32–38.
41. Жданова, І. В. (2020). Корекція дезадаптивних когнітивних установок у жінок, які втратили роботу (засобами КПТ). *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Психологія*, 1(89), 25–30.
42. Зоряна, О. Я. (2015). Психологічні наслідки безробіття та шляхи їх подолання. *Вісник Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Серія «Психологія»*, (56), 104–109.
43. Кочубей, В. Б. (2021). Взаємозв'язок психологічної безпеки та стратегій подолання критичних життєвих ситуацій. *Психологія і особистість*, 1(19), 154–165.
44. Літвінова, Л. М., & Андрієнко, О. В. (2019). Психологічна стійкість як фактор адаптації жінок до безробіття. *Соціально-психологічні проблеми сучасності*, (2), 87–93.
45. Максименко, С. Д. (2013). *Психологія особистості: підручник*. Київ: КММ.
46. Мельник, Л. В. (2020). Роль копінг-стратегій у формуванні адаптивної поведінки жінок в умовах соціальної кризи. *Психологічний часопис*, 6(2), 40–51.
47. Онищенко, Л. Ф. (2018). Особливості психологічного консультування жінок у ситуації втрати роботи. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія «Психологічні науки»*, (2), 138–143.
48. Орлова, Н. М. (2017). Розвиток адаптивного копінг-потенціалу особистості в умовах кризової ситуації. *Актуальні проблеми психології*, 11(15), 147–156.
49. Повалій, Л. В. (2020). Втрата роботи як чинник порушення психологічної безпеки особистості. *Наукові записки Національного*

університету «Острозька академія». Серія «Психологія», (11), 98–103.

50. Співак, Ю. І. (2011). Програма психологічної підтримки безробітних у центрах зайнятості. *Практична психологія та соціальна робота*, (1), 45–48.

51. Степаненко, В. С. (2019). Вплив соціальної підтримки на рівень життєстійкості безробітних. *Український психологічний журнал*, 3(9), 60–67.

52. Тищенко, Н. М. (2012). *Психологічна допомога безробітним* [Методичні рекомендації]. Київ: Академія праці, соціальних відносин і туризму.

53. Циганок, О. П., & Максименко, С. Д. (2018). Психологічні наслідки гендерної дискримінації у професійній сфері. *Проблеми сучасної психології*, (4), 187-193.

54. Шульга В. В. (2018) *Особистісні детермінанти та динаміка психологічної безпеки* [Дисертація кандидата психологічних наук, Київський національний університет імені Тараса Шевченка]. Київ.